

Átszúrja az eget...

Mit kérdez a papír?
Fehérsége mögött szomjú csönd,
kínzó vágy Valóságodra, Uram!
Oly sok harc fölött az éjszaka nyújtózása,
szalutáló pünkösdi rózsák emléke,
régí verssorok foszlányai,
melyek ugyanezt a kint,
sötét árnyat vetítik elém...
Bár békéd még nem kíséri estém,
de elfordulok és elhagyom erővel
a csatateret. Nem értelek,
de tudom hatalmad kozmikus vihar
és lelki vihar felett. Érzem, énrtem
erők küzdenek: a sötét zavar,
s a tiszta figyelmed, mely nem engedi
feladni tekinteted. Nagyságunk démona,
mely küzd Veled: ó, fogcsikorgató kudarc
mely megérkezés Benned! Így, békéd
még nem enyém, csak az elme józansága:
szereteted erős mint a halál, s a harc is
Feléd vitt e holdfogyatkozásba.
A papíron betűk sokasága: szenvedéseim
tanúsága lehetne, de kezéd fogom,
s már szemeddel nézek a belső s külső
valóságra. Ember vagyok, gondolkodom,
s Te ezt akarod, ez is hatalom, melyet
Te adsz most nekem az árnyak felett.
Ember vagyok, gondolatom Feléd
átszúrja az eget...

2015.09.28.